

законны-ты установленія, и така чрезъ свое-то си достоинство да отидѣтъ на небо-то.

Не само Іудеи но и твърдѣ много отъ о-ныя, кои-то носятъ Христіанско-то име, не познаватъ такожде Божія-та правда, и ся трудятъ да поставятъ своя-та си правда.

Такива сѣ сички-ти, кои-то мислятъ, че трѣбова да станѣтъ достойни за небесно-то блаженство : — Да купятъ правдина на небо-то, като живѣятъ съ добры нравы, и въображаватъ си, че погрѣшки-ти не щѣтъ ся съгледа заради цѣло-то имъ благодѣаніе, — кои-то ся ласкаѣтъ съ надежда-та на възмѣздіе за мнимы-ты тѣхны богоугодны дѣла, и като размышляватъ за смръть-та, и бѣдѣщія-тъ судъ, и въздаяніе, утѣшаватъ ся съ убѣжденіе-то, че не сѣ по малко благочестиви и благодѣателни отъ по много-то чело-вѣцы, и още по добрѣ, че сѣ и по добри отъ мнозина, кои-то познаватъ. Такива сѣ сички-ти кои-то мислятъ, че съ молитва-та, милостыня-та, и съ другы подобны, струватъ благодать (добро) Богу, кое-то той е задлъженъ да възмезди, и да ги приеми въ райскы-ты врата : подобно, и кои-то мислятъ, че могатъ да получатъ прощеніе съ строго-то си житіе, и съ приношеніе на дарове като очищеніе на грѣхове-ты си.

Такива сѣ и сички-ти, кои-то като наричатъ Христа тѣхенъ Спаситель показуватъ на противъ, че не знаѣтъ съ кой образъ той дѣйствува за спасеніе-то имъ.